

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010116
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5620010116.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 15. marca 2022 prejednal odvolanie obžalovanej M. Q., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/21/2020 zo 17.5.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/21/2020 zo 17.5.2021 v časti - vo výroku o náhrade škody.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine a výroku o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/21/2020 zo 17.5.2021, rozhodol o nároku na náhradu škody nasledovne:

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaná M. Q. p o v i n n á nahradiť poškodenému Ing. U. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. L., E. J. D. XXXX/X, škodu vo výške 70,- (sedemdesiat) eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaná M. Q. p o v i n n á nahradiť poškodenému Ing. U. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. L., J. D. XXXX/X, škodu vo výške 500,- (päťsto) eur, s tým, že povinnosť obžalovanej nahradiť škodu poškodenému zaniká v rozsahu plnenia odsúdenou Q. N., rod. U., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom C. L., W. XXXX/XX, ktorá bola na náhradu škody zaviazaná trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/21/2020 z 26.1.2021, právoplatným dňa 9.3.2021.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/21/2020 zo 17.5.2021 bola obžalovaná M. Q. uznaná vinnou v bode 1/ zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.7.2019), s použitím § 139 ods. 1 písm. e) a § 127 ods. 3 Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 31.12.2020) v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 31.7.2019), v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

1/ dňa 25.6.2019 v čase asi o 13.00 hod. v blízkosti vonkajšieho severozápadného rohu budovy OC Centráľ, nachádzajúceho sa na Námestí mieru 1 v Liptovskom Mikuláši, sa pristavila pri Ing. U. K., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko C. L., E. J. D. XXXX/X, s ktorým nadviazala rozhovor, že ho odprevadí, pričom mu z ľavého vrecka vesty, ktorú mal na sebe, odcudzila čiernu pánsku koženú peňaženku s finančnou hotovosťou 70,- eur, pričom v peňaženke mal Ing. U. K. občiansky preukaz, preukaz všeobecnej zdravotnej poisťovne a bankomatovú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú k

účtu vedenému v P. P., a.s., číslo účtu XXXXXXXX/XXXX, s priloženým PIN kódom, čím Ing. U. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bydlisko C. L., E. J. D. XXXX/X, spôsobila krádežou škodu vo výške najmenej 70,- eur,

2/ M. Q. po tom, čo dňa 25.6.2019 v čase asi o 13.00 hod. odcudzila Ing. U. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. L., E. J. D. XXXX/X, peňaženku, v ktorej sa nachádzala bankomatová karta č. XXXXXXXXXXXXXXXX, vydaná k účtu vedenému v P. P., a. s., číslo účtu XXXXXXXX/XXXX, s priloženým PIN kódom, prešla na Ulicu M. M. Hodžu v Lipt. Mikuláši, kde sa stretla s Q. U., právoplatne odsúdenou trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/21/2020 zo dňa 26.1.2021, ktorej odovzdala odcudzenú platobnú kartu, na ktorej bolo napísané meno a priezvisko poškodeného Ing. U. K. s priloženým PIN kódom, a požiadala ju o neoprávnený výber, pričom o 15:16:36 hod. Q. U. vložím správneho PIN kódu overovala zostatok na cudzom účte a prostredníctvom bankomatu U. Q. na Ulici M. M. Hodžu v L. Mikuláši v čase o 15:17:55 hod. vykonala neoprávnený výber finančnej hotovosti vo výške 500,- eur a v čase o 15:19:12 hodine, keďže na predmetnom účte bolo viac finančných prostriedkov, sa pokúsila o ďalší neoprávnený výber finančnej hotovosti vo výške 1 000,- eur, avšak prekročila denný výber, ktorý mal nastavený poškodený, a bankomat jej finančné prostriedky nevydal, čím Ing. U. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. L., E. J. D. XXXX/X, spôsobili škodu neoprávneným výberom vo výške 500,- eur.

Za to bola podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., v znení účinnom do 31.7.2019, odsúdená na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému Ing. U. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. L., J. D. XXXX/X, škodu vo výške 570,- eur spoločne a nerozdielne s Q. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorej bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému vo výške 500,- eur trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/21/2020 zo dňa 26.1.2021.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovanej, ktoré odôvodnila prostredníctvom zvoleného obhajcu a dôvody odvolania doručila okresnému súdu dňa 29.7.2021.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 17.5.2021 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie. Poškodený sa vyjadril, že nebude podávať odvolanie a obžalovaná podala odvolanie voči výroku o vine (č.l. 174 súdneho spisu).

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaná namietala nesprávnosť napadnutého prvostupňového rozsudku z dôvodu nesprávneho zistenia skutkového stavu veci založeného len na nepriamych dôkazoch, neprávneho právneho posúdenia, pretože sa súd nevysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Obžalovaná počas celého trestného konania poprela spáchanie skutkov. Zo stíhaných skutkov obžalovanú neusvedčuje ani žiadny vypočutý svedok a odsudzujúci rozsudok je založený iba na výpovedi poškodeného a kamerovom zázname. Keďže poškodený zistil zmiznutie peňaženky až doma, objektívne mohlo dôjsť k strate peňaženky kdekoľvek cestou domov, teda aj iným spôsobom ako krádežou. Navyše, keď nebola objasnená podstatná skutočnosť, či poškodený vôbec mal pri sebe peňaženku v meste v rozhodnom čase. Ani obžalobou navrhnutí svedkovia neusvedčujú obžalovanú. Všetci traja vypočutí svedkovia zhodne uvádzajú, že sa s obžalovanou v meste stretli, no k skutkom sa nevedia vyjadriť. Usvedčujúci dôkazný význam nemá ani obrazový záznam. Na tomto zázname sa obžalovaná nachádza na opačnej strane ulice, ako je bankomat. Nachádza sa tam v inom čase, ako došlo podľa správy SLSP k neoprávnenému výberu. Pozornosti súdu tento časový nesúlad neunikol, ale časový nesúlad medzi výberom a záznamom automaticky vyhodnotil v neprospech obžalovanej. Obrazový záznam neposkytuje dôkaz, že obžalovaná odovzdala kartu niekomu inému, ani o tom, že by obžalovaná použila kartu poškodeného. Zachytáva, že osoba odlišná od obžalovanej (Q. N.) stojí pri bankomate. Nemožno hovoriť ani o nepriamych

dôkazoch, ale iba o predpokladoch skutkového deja. Nebolo nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť preukázané, za akých okolností došlo ku krádeži (kedy, kde, kým a či vôbec) a obrazový záznam nijakým spôsobom neobjasňuje súdenú trestnú činnosť, nota bene vinu obžalovanej. Nielenže podstatné okolnosti neboli objasnené, ale boli hodnotené v neprospech obžalovanej. Ani jeden dôkaz nepreukazuje vinu obžalovanej.

Namieta tiež výšku uloženého trestu. Obžalovaná bola v minulosti odsúdená niekoľkokrát, vždy len za prečin, za ktorý jej bol ukladaný podmienený trest, ktorý jej nikdy nebol premenený na výkon trestu, a následne sa osvedčila. Preto trest považuje za neprimerane prísny.

Vzhľadom na pochybnosti týkajúce sa riadneho a spoľahlivého zistenia skutkového stavu veci, nesprávne hodnotenie dôkazov, porušenie zásad trestného konania, najmä § 2 ods. 10 Tr. por., so zreteľom na nedostatok dôkazov svedčiacich o vine obžalovanej a zásadu in dubio pro reo, obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok, alternatívne obžalovanú v celom rozsahu spod obžaloby oslobodiť, pretože skutky, ktoré sa obžalovanej kladú za vinu, nespáchala.

Prokurátor a poškodený nevyužili právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovanej.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie okresného súdu považuje vo všetkých jeho výrokoch za správne a zákonné. Obhajca obžalovanej, pridŕžajúc sa dôvodov podaného odvolania, navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť s tým, aby odvolací súd rozhodol o oslobodení obžalovanej spod obžaloby.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov odvolania obžalovanej vo výrokoch o vine, uloženom treste a o náhrade škody. Pri plnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. po oboznámení sa s obsahom predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné, ale z iných dôvodov ako v ňom uvedených. Dôvodom zrušenia napadnutého rozsudku bol vecne nesprávny a zákonu odporujúci výrok o náhrade škody, preto krajský súd v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. a sám rozhodol o nároku na náhradu škody v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovanej nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaná bola zo spáchania trestnej činnosti usvedčená procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria najmä výpoveď poškodeného Ing. U. K., svedkov - Q. N. st., D. N., Q. N., predtým U., listín dôležitých pre trestné konanie - správou P., výpisom k účtu poškodeného a zabezpečeným kamerovým záznamom. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom. Ide o sústavu priamych a nepriamych dôkazov, ktoré do seba logicky zapadajú, vzájomne na seba nadväzujú, logicky sa dopĺňajú a bezpečne vedú k jedinému záveru, že skutkov sa dopustila obžalovaná tak, ako sú jej kladené za vinu. Hodnotenie dôkazov bolo vykonané komplexne, v logických, miestnych, časových a osobných súvislostiach.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaného odvolania, je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku.

Odvolacie námietky obžalovanej smerovali predovšetkým k tomu, že súd nemal dostatok dôkazov na preukázanie jej viny a k spochybňovaniu výpovede poškodeného. Obhajoba poskytla súdu svoje hodnotenie dôkazov, izolované, účelové, v snahe zbaviť obžalovanú trestnoprávnej zodpovednosti. So spochybňovaním dostatočnosti a spoľahlivosti zisteného skutkového stavu pre záver o vine obžalovanej sa odvolací súd nestotožnil.

Obžalovaná bola z krádeže peňaženky s jej obsahom usvedčená najmä výpoveďou poškodeného Ing. U. K.. Túto výpoveď považoval krajský súd za jasnú, logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú a vierohodnú, pričom táto výpoveď nebola spochybnená, či vyvrátená inými dôkazmi. Tejto skutočnosti venoval prvostupňový súd dostatočnú pozornosť v odôvodnení napadnutého rozsudku, preto odvolací súd odkazuje na túto časť. Poškodený podrobným spôsobom a bez podstatných rozporov vo výpovediach v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní opísal, ako sa stretol s obžalovanou, išiel rovno domov, nikoho iného nestretol a v krátkom čase, ako prišiel domov, zistil, že nemá peňaženku. Podstata, že mal poškodený peňaženku pri sebe, je obsiahnutá v jeho samotnej výpovedi, bol v lekárni, kde platil za tovar. Poškodený logicky zdôvodnil aj to, že peňaženku mal v hlbokom vrecku bundy, odkiaľ by mu nevypadla.

Pokiaľ ide o výpoveď obžalovanej, ktorá od začiatku popierala spáchanie skutkov, ako aj výpoveď svedkyne Q. N., predtým U. - pôvodne spoluobvinenej, teraz už právoplatne odsúdenej za skutok pod bodom 2/, tieto výpovede v hodnotení s ďalšími dôkazmi (najmä kamerový záznam a výpovede vyššie menovaných svedkov) sa ukázali ako nepravdivé. Práve kamerový záznam v spojení s výpoveďami svedkov koncentrujú obžalovanú a svedkyňu Q. N., pretým U., v mieste a v čase výberu finančnej hotovosti z bankomatu. Ich prítomnosť zhodne potvrdzujú svedkovia Q. N. st. a D. N.. Z obsahu spisu vyplýva, že boli zabezpečené aj dôkazy, ktoré vylučujú, že by v čase výberu spoluobvinená Q. N. (U.) vykonala výber z vlastnej karty. Zároveň čas výberu korešponduje aj s jediným uskutočneným výberom realizovaným prostredníctvom odcudzenej karty poškodeného. Posun medzi časovým údajom z kamerového záznamu a časovým údajom z bankového výpisu je v uvedených súvislostiach zanedbateľný (ide len o minúty, uskutočnený hotovostný výber je s časovým údajom 15:17:55 hod. a kamerový záznam zachytáva osoby v čase o 15.21 hod.), preto nemožno tvrdiť, že táto skutočnosť bola vyhodnotená v neprospech obžalovanej.

Vyššie uvedené dôkazy objektívne ustálili priebeh skutkového deja, o ktorom odvolací súd nemal pochybnosti. Ohľadne skutkových zistení krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval za nadbytočné opakovane bližšie rozvádzať argumenty okresného súdu obsiahnuté v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku. Obhajobu obžalovanej krajský súd vyhodnotil ako účelovú, nedôveryhodnú a produkovanú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

Odvolací súd preto prijal záver, že obžalovaná sa dopustila protiprávneho konania, ktoré bolo správne právne kvalifikované, a teda sa stotožnil sa aj s právnou kvalifikáciou skutkov pod bodom 1/ a 2/.

K výroku o treste odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa ukladal obžalovanej trest za prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. v súlade s pravidlami pre ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. pri uplatnení asperačnej zásady.

Zákonom ustanovená základná trestná sadzba za trestný čin najprísnejšie trestný (zločin krádeže) je vo výmere 3 až 10 rokov. Zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby vyplynulo z ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a súčasne pri aplikácii asperačnej zásady s dopadom na zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby súd ukladal obžalovanej trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace. Okresný súd v súlade so zásadami pre ukladanie trestov uvedenými v ust. § 34 Tr. zák. uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace. Trest uložený obžalovanej je tak dôsledkom aplikácie citovaných zákonných ustanovení, pričom súd ukladal trest odňatia slobody obžalovanej na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby. Pritom z kriminálnej minulosti obžalovanej preukázanej odpisom z registra trestov vyplýva, že obžalovaná má sklony k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. Uvedený hodnotiaci záver je dôvodný napriek tomu, že doteraz boli obžalovanej ukladané len podmienkové tresty odňatia slobody, z ktorých sa osvedčila. Obžalovaná bola doteraz 8-krát súdom potrestaná, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/30/2017 zo dňa 25.8.2017, právoplatným 7.11.2017, za prečin podvodu podľa § 221 ods.

1 Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a bol jej uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom jeho výkonu so skúšobnou dobou 2 roky a 4 mesiace. Súdených skutkov sa tak obžalovaná dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre inú majetkovú trestnú činnosť a v zmysle ust. § 49 ods. 1, 2 Tr. zák. (trestnú sadzu stíhaných skutkov a ich spáchanie v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia) ani iný druh trestu ako nepodmienený trest odňatia slobody neprichádzal do úvahy. Vzhľadom na tieto skutočnosti je uložený trest zákonný, primeraný závažnosti spáchanej trestnej činnosti a spravodlivý. Takto uložený trest podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným spôsobom zabezpečí nápravu obžalovanej a zároveň spĺňa aj požiadavky individuálnej a generálnej prevencie trestu.

Stavu veci a zákonu zodpovedá aj výrok o zaradení obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pre takéto zaradenie boli splnené zákonné podmienky podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Prvostupňový súd pochybil pri formulácii výroku, ktorým uložil obžalovanej povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému Ing. U. K.. Súd je povinný dbať na formuláciu výroku rozhodnutia aj z hľadiska vymožitelnosti ním uloženej povinnosti. Predmetný výrok nezodpovedal stavu veci a zákonu, a síce, že skutok pod bodom 1/ spáchala obžalovaná sama (škoda vo výške najmenej 70,- eur) a skutok pod bodom 2/ v spolupáchateľstve s inou už odsúdenou osobou (škoda vo výške 500,- eur). Takémuto stavu veci musí nevyhnutne zodpovedať aj rozsah uloženej povinnosti osobe zodpovednej za protiprávne zavinené konanie. Zároveň v súdnej veci výrok o náhrade škody musí rešpektovať skutočnosť, že súd o povinnosti nahradiť škodu, pokiaľ ide o skutok 2/, už rozhodol v trestnom konaní vo vzťahu k spoluobvinenej samostatným rozhodnutím. Odvolací súd preto opravil výrok o náhrade škody v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku. Je evidentné, že výška náhrady škody uloženej obžalovanej sa nemenila v jej neprospech. Zmenou výroku o náhrade škody súd sledoval jeho určitosť a vymožitelnosť ním uloženej povinnosti, teda zákonné požiadavky výroku rozhodnutia znejúceho na plnenie, na ktoré musí dbať súd z úradnej povinnosti. Len pre úplnosť sa žiada uviesť, že je nepochybné, ako to v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval aj súd prvého stupňa, že poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil včas, riadne a súčasne výška spôsobenej škody bola preukázaná zabezpečenými dôkazmi.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.